

Kinas plan om at gøre en ende på fattigdom i 2020 – stadig 70 millioner tilbage

30. november 2015 – Kinas øverste lederskab mødtes i Beijing den 27.-28. nov. for at udarbejde konkrete planer for sit mål om at udrydde fattigdom i år 2020. Med Kinas indsats over de seneste 30 år, hvor de har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom (det er det tal, som *Xinhua* giver den 29. nov. – en stigning fra de 600 mio., der ofte nævnes), så er der stadig 70 mio. kinesere, der lever i fattigdom.

Xi Jinping understregede, at det ikke blot er indkomsten, men den generelle levestandard, der må adresseres. Dette omfatter tilstrækkelig mad og beklædning, tvungen skolegang, sundhedsydelser og husly.

Xi sagde til konferencen, at, alt imens det er »en krævende opgave«, så vil »ingen enkeltstående, fattig region eller noget individ, der lever i fattigdom, blive ladet tilbage«, når landet opnår sit mål med »at bygge et moderat fremgangsrigt samfund« i 2020. Han sagde, at den disponible indkomst pr. person hos landmænd i fattige områder bør vokse med en hurtigere rate end det nationale gennemsnit, og basale offentlige tjenesteydelser for områderne bør være næsten oppe på niveauet for det gennemsnitlige nationale kriterium, iflg. *Xinhua*.

»Industriell udvikling er afgørende for at lette fattigdom«, sagde Xi og opfordrede til, at lokale ressourcer skulle anvendes godt for at udvikle industrier og sikre beskæftigelse til de arbejdsløse bønder.

Premierminister Li Keqiang talte også ved konferencen og sagde, forbedringen af infrastrukturen på landet må have prioritet, inklusive veje, adgang til ferskvand, elektricitet

og Internet. Han sagde, at omkring 10 mio. mennesker vil blive løftet ud af fattigdom gennem flytning.

USA: Tidl. chef for Forsvarets Efterretningstjeneste Michael Flynn: Vi må arbejde konstruktivt med Rusland

30. november 2015 – I sit interview med det tyske magasin *Der Spiegel* fremførte tidl. chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), generalløjtnant Michael Flynn (pensioneret), det argument, at ISIS ikke vil blive nedkæmpet uden tropper på jorden, og heller ikke uden et tæt samarbejde med Rusland.
<https://www.spiegel.de/international/world/former-us->

»Den sørgelige kendsgerning er, at vi må sætte tropper på jorden«, sagde han. »Den overordnede strategi må være at tage Islamisk Stats territorium tilbage og dernæst bringe sikkerhed og stabilitet for at gøre det muligt for flygtningene at vende tilbage.« Idet han nævnte stabiliseringen af Balkan i 1990'erne som en model for operationen, sagde Flynn, at »vi ville få brug for en militær kommandostruktur for koalitionen og FN må, på et politisk niveau, involveres. USA kunne tage en sektor, det samme kunne Rusland, og europæerne en anden. Araberne må også involveres i denne form for militæroperation, og må indgå i alle sektorer ... «

»Vi må arbejde konstruktivt med Rusland«, fortsatte han. »Hvad enten vi synes om det eller ej, så traf Rusland en beslutning om at være der (i Syrien) og handle militært. Der er de så, og det har på dramatisk vis ændret dynamikken. Så man kan ikke sige, at Rusland er dårlig, og skal rejse hjem. Det vil ikke ske.« Araberne må være missionens ansigt, sagde han, men »hvis vi griber dem i at finansiere, hvis de kanaliserer penge til IS, så er det, sanktioner og andre aktioner må sættes ind.«

Flynn blev uafhængigt af interviewet citeret af magasinet *The Week*, med uddrag af en artikel, der første gang blev udgivet i *New York Times* den 18.nov. med titlen, »The Rise of ISIS« (ISIS' fremkomst). I denne artikel kommenterer generalløjtnant Flynn den nu berømte 2012 DIA-rapport, der advarede om, at USA's politik ville resultere i dannelsen af et jihadist-kalifat i Syrien og Irak. »Denne særlige rapport ville ingen se. Den blev ignoreret af Det Hvide Hus. Den blev ignoreret af andre elementer inden for efterretningssamfundet som en enkeltstående rapport. Sagen er, at rapporten ikke levede op til 'fortællingen' fra Det Hvide Hus.« *The Week* rapporterer også, at Flynn har talt med Tv-programmet 'Berlin Direct'.

<http://www.nytimes.com/2015/11/19/world/middleeast/in-rise-of->

**Indien angriber voldsomt
COP21 for**

'kulstof-imperialisme'; Yderligere angreb på svindlen med global opvarmning blomstrer i Storbritannien og Afrika

30. november 2015 – Arvind Subramanian, økonomisk chefrådgiver til den indiske Modiregering, opfordrede, på tærsklen til FN's Konference om Klimaforandring COP21's knusende, fascistiske slag i Paris, til et »Manhattan-projekt for Kul« og kaldte den politiske kampagne for at gøre en ende på anvendelse af fossilt brændstof for »kulstof-imperialisme«.

Subramanian forklarede, at, i »slutspurten op til konferencen er der et voksende krav – der første gang blev klart udtalt ved dette års topmøde i Gruppen af Syvs førende industrialiserede nationer[1] – om at udfase anvendelsen af fossilt brændstof. USA og andre har også lovet at stemme imod energiprojekter baseret på fossilt brændstof i udviklingslandene, når multilaterale banker stemmer om projekterne.«

Han fortsætter: »For Indien – et land, der kæmper for at forsyne omkring 25 % af befolkningen med basal elektricitet, iflg. konservative skøn – lugter dette af kulstof-imperialisme. Og en sådan imperialisme på vegne af de avanceret udviklede nationer kunne være en opskrift på katastrofe for Indien, og andre udviklingslande ...

I et hvilket som helst troværdigt scenarie vil kul levere omkring 40-60 % af Indiens energi frem til 2030. Det vil, og bør, fortsat være landets primære energikilde, fordi det er

det billigste brændstof, der er til rådighed.«

I et interview med en stor, fransk avis, *Le Figaro*, den 27. nov., afslørede økonomen Rémy Prud'homme ligeledes COP21's »globale opvarmnings-imperialisme og nævnte bl.a. indsatsen for at nedlukke kulfyret produktion af elektricitet i Afrika og Indien. Prud'homme forudsagde et voldsomt sammenstød på COP21-konferencen over denne kolonialistiske politik.

Alt imens en ny, anti-klima-skræmmekampagnefilm, »Climate Hustle« (Klima-plattenslageri) kommer den 1. dec., så er yderligere to angreb på den globale opvarmningssvindler udgivet på nyhedsmedier i selveste de grønne royales Britiske Commonwealth.

Den ugentlige avis i Cameroun, *Integration*, havde den 24. nov. et interview med tidl. NASA-forsker og meteorolog Tom Wismuller, der fordømte svindlen. *Integration* gav interviewet en højtråbende forsideoverskrift: »Thomas Wismuller: Der er ingen klimatrussel mod planeten«. Wismuller erklærer, at, hvis alle de forslag, der vil blive fremstillet for COP21, blev vedtaget, ville menneskeslægten blive kastet tilbage til Stenalderen. Han siger, at han ønsker at se Cameroun »hæve sig til et niveau, der bringer den bedste livsstil, sundhedsforsorg og fremgang, man kan håbe på, og dernæst komme hele menneskeheden til gavn!!! Når ens nations intelligens og intellekt fokuserer på at blive ligeværdige partnere i verden, vil verdens øvrige nationer byde éns indlemmelse i det etablerede, økonomiske fremskridt velkommen.«
[http://journalintegration.com/index.php/dossier/item/256-thomas-](http://journalintegration.com/index.php/dossier/item/256-thomas)

Og snart på engelsk på:
[http://www.committeerepubliccanada.ca/.](http://www.committeerepubliccanada.ca/)

Svindlen blev udtømmende afsløret i »Climate Change Science and the Climate Change Scare« (Klimaforandringsvidenskab og Klimaforandrings-skræmmekampagne) af Andrew Kenny, en

sydafrikansk ingeniør, og artiklen blev publiceret samme dag, 24. nov. i @Liberty, det Sydafrikanske Institut for Racerelationers politiske bulletin, og blev dagen efter udlagt i sin helhed på den meget læste sydafrikanske erhvervsnyhedswebseite, biznews.com.

Kennys 24 sider lange artikel gør det klart, at plattenslagernes forskrifter vil forhindre industrialisering og fastholde milliarder af mennesker i fattigdom. Idet han fremkommer med mange af de videnskabelige tilbagevisninger, der fremstilles i *EIR's* egen Specialrapport, »Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab«[2], skriver Kenny: »Men vi må stole på videnskab. Det er vores sikreste, og måske eneste, vej til sandhed. Og videnskabens og fornuftens fremskridt har bragt menneskeheden dybtgående, praktiske fordele.«[3]

<http://irr.org.za/reports-and-publications/atLiberty/files/>

[1] Canada, Frankrig, Italien, Tyskland, Japan, Storbritannien, USA.

[2] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=8531>

[3] Se Schiller Instituttets Specialrapport: En Prometheus-tilgang til nye former for ild: Udvinning af helium-3 på Månen, for en menneskehed med fusionskraft, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1894>

Diskussion med Lyndon LaRouche

25. november 2015:

»Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

*Uddrag af Lyndon LaRouches diskussion med aktivister i hele USA den 25. november. **LaRouche:** Godt, først og fremmest er det, som man skal bekymre sig om, det, som vi har brug for, Glass-Steagall. Og Glass-Steagall, hvis den bliver gennemført på rette vis nu, vil betyde, at vi automatisk – i hele USA i hvert fald, ville vi lukke alt det, der er baseret på investeringsbankpraksis, der ikke følger Glass-Steagall-standarden, fuldstændigt ned. Sagt på en anden måde: Vi ville gå tilbage til den form for system, som Franklin Roosevelt repræsenterede i løbet af sin præsidentperiode, især i løbet af 1930'erne.*

Download (PDF, Unknown)

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen, »Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op, uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogans stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsruter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande blev ikke opholdt.«

*Foto: Russiske skibe venter i timevis for at passere Bosporus.
(RT)*

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale

interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er viceskabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en

asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: »Ingen overlevende«, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Leder, 1. december 2015: Fjern den faktor, der fører til atomkrig – Obama

Nødvendigheden af at fjerne Barack Obama fra præsidentmyndigheden for at forhindre en ellers forestående atomar konfrontation mellem USA og Rusland og Kina blev på dramatisk vis tydeliggjort af begivenheder og advarsler i dag.

Efter Obamas (og NATO's) aggressive, offentlige støtte til Tyrkiets provokerende krigshandling imod Rusland, var Obamas møde med Putin i dag på konferencen i Paris en eskalering. Ifølge rapporter fra både Det Hvide Hus og Kreml om mødet, gentog Obama, at han insisterede på, at den syriske præsident Assad »skal gå« som en forudsætning for noget som helst samarbejde imod terrorbander i Syrien; at Rusland må slutte sig til den »amerikanskledede koalition« og må ophøre med at bombe i områder, der er bastioner for al-Nusra og andre jihadist-grupper, der bevæbnes af Saudi Arabien, Tyrkiet og USA og Storbritannien. Obama ignorerer de vurderinger og rapporter, der kommer fra militær-til-militær-efterretninger, for i stedet at fortsætte sin optrapning af konfrontationen med Vladimir Putin.

En russisk, strategisk analytiker advarer i Sputnik i dag om, at den tyrkiske provokation, bakket op af NATO og Obama, skubber verden frem mod en konfrontation som den i 1962 med Cubakrisen – denne gang uden en John F. Kennedy til at løse situationen, men tværtimod med hans modsætning, den arrogante dronedræber, Obama.

Og en kinesisk seniorekspert i eurasiske anliggender med hjemsted i Hongkong kom med en endnu mere dramatisk advarsel: Hvis Obama fortsætter med at udføre provokationer i det Sydkinesiske Hav, kunne Kina meget vel respondere »asymmetrisk«, med atomkrig.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review (EIR) Lyndon LaRouche insisterer på, at der ikke er anden udvej en hurtigt at fjerne Obama fra embedet og sagde i dag: »Putin havde ret i sin vurdering af sin position vis-a-vis Obama. Der bliver ingen kursændring eller tilbagetog fra Putins side; og han forstår fuldt ud, at intet samarbejde med Obama er muligt. Putin eksperimenterer ikke. Han er fast besluttet og anskuer konfrontationen fra et globalt standpunkt. Det er Obamas Hvide Hus, der laver alvorlige fejl, men alt, hvad det gør, er med fuldt overlæg.«

Dette var LaRouches udtrykkelige pointe om den kinesiske professor Zhang Baohuis advarsel om en amerikansk-kinesisk krig udløst af Obamas provokationer. Denne analyse af situationen er »fuldstændig korrekt«, bemærkede Larouche, for nær én ting – atomkonfrontationen er ikke »utilsigtet« eller »en fejl« fra Obamas side.

»Obama VED, hvad han gør«, sagde LaRouche. »Han er en dræber, og britisk kontrolleret.«

Obama truer med atomkrig og tror arrogant på et russisk eller kinesisk »tilbagetog«, der ikke eksisterer.

»Men han kan miste grebet om situationen, hvis han konfronteres af personer og kræfter, der rykker ud for at få

ham fjernet fra embedet. Det er missionen – hvis vi kan gøre det i tide.«

Supplerende materiale:

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er viceskabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der tilkommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af

JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: **»Ingen overlevende«**, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen, »Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op, uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogans stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsruter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande

blev ikke opholdt.«